

Toamna lui Muşatescu la Câmpulung

Motto: ``Cu vremea sa mergi in pas, nu la pas``.
(Tudor Muşatescu)

Septembrie... După arşita verii, după zilele călduroase a sosit toamna de aur. Mă plimb prin parcul ``Gradina Publica`` şi privesc cum pomii aceia verzi de astă-primavară au ramas golaşi, neajutoraţi şi mă întreb de ce nu-şi pot păstra culoarea frunzei şi tinereţea pură.?! E legea firii, unii se nasc , întineresc pentru a trăi bucuriile şi speranţa vieţii, iar alţii îşi strâng bagajele, întreprându-se spre noi orizonturi, necunoscute deocamndată.

Timpul trece pe nesimţite, iar soarele se ascunde dupa deal. Deja miroase a toamnă. În luna aceasta castanii vorbesc, frunzele îşi murmură cântecul de despărţire. Un vântuleţ tomnatec sulfă cu putere, iar frunzele răscolite de el îmi dau senzaţia că în spatele meu cineva mă urmăreşte pas cu pas.

Păşesc cu teamă pe covorul multicolor de frunze aramii, roşiatice, portocalii şi mă gândesc că: ``Numai covoarele se nasc ca sa fie calcate in picioare``. Aerul e pur, sticlos şi rece. ``Ce friguroasa este toamna asta,... la noapte o sa fie frig!``, îmi zic în sine.

Măreaţa lună apare, ca de obicei, mândra şi graţioasă. O frunză de pe ram s-a desprins alene pe pământ, s-aşază. Natura s-a stins, soarele se sleieşte, ziua se distinge cu greu de noapte. Desfrunzita şi încremenită, natura aşteaptă podoaba albă a zăpezilor.

O, toamnă! - anotimp nostalgic, atâtea vise mi-ai furat! Lacrimile lui noiembrie udă pământul şi poate ar trebui să-i şoptesc gândul lui Tudor Muşatescu pe care-l port în gând:

``Nu plânge fără motiv şi, mai ales, nu plânge când ai motive.``